

Udtalelse, men det ærede Medlem synes at have udtalt den paa Højres Vegne, i hvert Fald føjede han til, at dette ikke alene gjaldt ham, men heller ikke hos de andre Medlemmer af Partiet fandtes der Spor af denne Attraa efter at komme til Magten, og han kaldte jo endog Bror Sundén til Vidne paa, at der ikke fandtes Spor af denne Attraa. Nu er dette jo saa sin Sag. Det ærede Medlem talte ganske vist paa Højres Vegne, men hvorvidt det var paa Partiets Vegne, kan man jo have Lov til at nære nogen Tvivl om. I alt Fald gik jeg, der jo er et nyt Medlem her i Salen saa vel som det ærede Medlem, ud fra, at det ærede Medlem, som har siddet her før, talte paa Partiets Vegne. Jeg fandt det saare naturligt eller i hvert Fald saare forklarligt, at det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) ikke længer betragtes som Partiets Talsmand, han er jo, synes jeg nok, blevet noget for frikonservativ for Partiet i sin Helhed. Jeg har ogsaa kunnet forstaa, at det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen) maaske var naaet lidt for langt op i Aarene, til at han kunde eller burde anerkendes som Partiets Talsmand. Det var da saare naturligt, at det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds nu traadte til som Afløser; men efter at have hørt det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), skal jeg ikke nægte, at jeg har faaet ikke saa lidt Tvivl. I Bladene har jeg set, at det ærede Medlem talte godt, ja udmærket. Det fandt jeg jo ogsaa, og han talte absolut som Fører for et Parti, saa maaske man gjorde rettest i, at betragte det ærede Medlem som Partiets Fører for Tiden her i Salen. Han udtalte forskellige Domme og udtalte dem fra et meget ophøjet Standpunkt og med megen Overlegenhed — selvfølgelig tænker jeg paa aandelig Overlegenhed. Han udtalte megen Ros over det ærede Medlem for Slagelse (Lange). Det var en meget vel fortjent Ros. Men naar man anvender $\frac{3}{4}$ Spalte eller ca. 40 Linier i Rigsdagstidende paa en saadan Ros, maa man jo gaa ud fra, at den har en Hensigt, at den kommer med Forsæt, og at den kommer fra en Person, der sidder inde med Myndighed. Jeg maa maaske indskyde, at det faldt mig lidt for Brystet, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ikke udtalte sig med lige saa stor Anerkendelse om det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Hvori det bunder, skal jeg ikke undersøge; men det kunde jo være, at det

bundede i noget lignende, som det ærede Medlem for Odense 2den Valgkreds (Martin Madsen) i Gaar betegnede som Tandpine. Kan der findes noget af den Sygdom indenfor et saa stort Parti som Venstrereformpartiet, er det menneskeligt, om denne Sygdom, om end i mindre Grad, kunde findes indenfor Højrepartiet og da give sig Udtryk i noget, som man kalder en dump Murren. Noget saadant kunde være Aarsag i, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds ikke udtalte sig saa rosende om det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds. Det være nu, som det vil. For os har det kun Betydning, for saa vidt vi derigennem kunne blive klare over, hvem der er Partiets Ordfører, og hvor stor Vægt vi skulle lægge paa det, der siges.

Imidlertid er der den gode Ting ved det, jeg her fremdrager af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds Tale, at det blev fuldstændig tiltraadt af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Der er altsaa efter begge de ærede Medlemmers Mening ikke nogen som helst Trang for Tiden i Højre til at komme til Magten. Og det kunne vi fra Venstres Side jo ikke have noget imod. Men naar jeg fremdrager denne Udtalelse, er det navnlig paa Grund af en Udtalelse, der gik umiddelbart forud. Det ærede Medlem udtalte nemlig, at han havde faaet ud af Indenrigsministerens Tale et Stedovre i Jylland, det var vist i Kolding, at Indenrigsministeren gik med til at indrømme, at det var ikke et Systemskifte, vi fik i 1901, men kun et Ministerskifte. Bortset fra, at det ærede Medlem aabenbart aldeles har misforstaaet den ærede Ministers Udtalelse — det skal jeg ikke komme ind paa — har det dog Betydning, fordi jeg mener, at det var det ærede Medlems Hensigt at slaa fast, at netop Højre heller ikke nu vil anerkende, at det, der skete i 1901 og gav sig Udslag i Ministerskiftet, var et Systemskifte. Men jeg kan ikke rime disse to Udtalelser sammen; maaske er det min Fejl, men saa kan det jo være, at jeg kan faa nogen Oplysning af det ærede Medlem. Jeg maa gaa ud fra, at det maa gaa Højre, som det overhovedet gaar ethvert politisk Parti, at det maa have et Maal, noget, det arbejder paa og søger fremmet. Men for at kunne dette, maa man have en vis Magt og for at kunne fremme det gode, maa man have den stærkest mulige Magtstilling. Det er aldeles logisk. Jeg tror ikke, man kan gaa andre Veje. Jo stærkere man er, des bedre kan man naa sit Maal. Jeg kan